

HEJ!

Jag är född och uppvuxen i Joensuu. Jag har ändå haft en stark koppling till Sverige och svenska språket hela mitt liv eftersom min moster flyttade till Stockholm för att studera drygt ett år innan jag och min tvillingsyster föddes. Numera bor min moster med sin familj på landsbygden cirka fem mil (OBS! en mil=10km) sydsydväst om Stockholm.

Jag minns hur på högstadiet jag kunde inte ens tänka mig att flytta utomlands och undrade hur moster hade kunnat göra det. Senast under andra året i gymnasiet hade jag ändå ändrat mig samt bestämt mig för att söka endast till svenska högskolor för att lära mig prata svenska ordentligt, vilket jag har också gjort.

Sist och slutligen sökte jag in till bara två kandiprogram vid Umeå universitet: kognitionsvetenskap och samhällsvetarprogrammet. Utav en slump kom jag in till samhällsvetarprogrammet. I efterhand tycker jag det var ändå den rätta vägen för mig eftersom biämnena är inte så vanliga i Sverige. På samhällsvetarprogrammet hade vi ändå mycket frihet att bygga våra egna program. Denna frihet hjälpte mig att få ihop tillräckligt akademiska meriter efter att jag hade sabbat kursansökan inför vårtermin 2021 och därför studerade inte ordentligt under denna termin.

Efter nästan tre år i Sverige var det självklart att min framtida vardag är (minst) tvåspråkig. Jag har inte hunnit bo i Vasa länge, men har redan börjat engagera mig på svenska i den svenskspråkiga sjöscoutkåren Wasa Fyrvaktare. Det sköna med Vasas tvåspråkighet är att jag i princip kan byta språk när som helst. Säkert kan dialektskillnader leda till några konstiga samtal men det är nog inte så farligt.

På våren blir civiltjänsten aktuell för mig. Jag har bestämt mig för att söka till en svenskspråkig arbetstjänst, exempelvis till Röda Korsets svenska distrikt här i Vasa. Efter civiltjänsten flyttar jag eventuellt tillbaka till Sverige. Visst kan jag också fortsätta studier i Finland men kommer troligen lättare in till ett svenskt mastersprogram med min svenska kandidatexamen. Dessutom trivdes jag rätt bra i Sverige och kan absolut tänka mig att jobba där i framtiden.

Jag ser framemot alla fina besök där jag får berätta mer om min historia, exempelvis hur jag använde finska språket regelbundet även i Umeå.

*Hälsningar,
Joonatan Penttinen*

HEI!

Asuin ensimmäiset 19 vuotta elämästäni Joensuussa täysin suomenkielisessä ympäristössä. Minulla on kuitenkin syntymästäni asti ollut vahva linkki Ruotsiin ja ruotsin kieleen, koska tätini muutti reilu vuosi ennen minun ja siskoni syntymää Ruotsiin opiskelemaan ja asuu nykyään perheensä kanssa viitisenkymmentä kilometriä etelälounaaseen Tukholmasta.

Vielä yläkoulussa en voinut kuvitellakaan muuttavani ulkomaille ja ihmettelin, kuinka täti oli pystynyt siihen. Kuitenkin viimeistään lukion toisella olin päättänyt hakea ainoastaan ruotsalaisiin korkeakouluihin oppiakseni puhumaan ruotsia kunnolla, minkä sitten teinkin. Nyt ruotsin kieltä ei saisi minusta pois pesemälläkään!

Loppujen lopuksi päädyin hakemaan vain kahteen kandiohjelmaan Uumajan yliopistossa: kognitiotiede ja yhteiskuntatieteet, ja pääsin sisään viimeksi mainittuun. Jälkeenpäin ajateltuna se oli oikea tie minulle ainakin siinä vaiheessa, koska ruotsalaisissa yliopistoissa sivuaineet ovat paljon marginaalisemmassa asemassa kuin Suomessa. Kandiohjelmassani oli kuitenkin hyvin paljon vapautta rakentaa oma tutkinto. Tämä vapaus auttoi etenkin silloin, kun olin mokannut kurssivalinnan keväälle 2021 ja en opiskelut käytännössä lainkaan sen lukukauden aikana.

Kandiopintojen jälkeen päätin muuttaa Vaasaan, koska kaupungin kaksikielisyys tarjoaa oivan mahdollisuuden käyttää sekä suomea ja ruotsia aktiivisesti arjessani. Tällä hetkellä työskentelen lähinnä suomeksi, mutta olen muutamaaan otteeseen päässyt käyttämään myös ruotsia töissä. Myös vapaa-ajalle olen löytänyt ruotsinkielistä toimintaa. Lähes heti muuton jälkeen olin yhteydessä ruotsinkieliseen meripartiolippukuntaan ja odotan innolla pääseväni mukaan sen toimintaan.

Olen ajatellut aloittaa sivarin ensi keväänä ja hakea ruotsinkieliseen palveluspaikkaan, esimerkiksi Punaisen Ristin ruotsinkieliselle osastolle täällä Vaasassa. Sivarin jälkeen saatan muuttaa takaisin Ruotsiin, koska minun on helpompi päästä ruotsalaiseen maisteriohjelmaan kandintutkinnollani. Muutenkin viihdyin Ruotsissa ja voin hyvin kuvitella työskenteleväni siellä vielä joskus tulevaisuudessa. Odotan innolla tulevia vierailuja ja sitä että pääsen kertomaan lisää tarinastani, esimerkiksi kuinka minun ei tarvinnut hylätä suomen kieltä edes Uumajassa asuessani.

*Hälsningar,
Joonatan Penttinen*